

Arnhem, 22 september 2024

Lieve Leden van de Staten-Generaal,

In de souvenirshop in Pláka sprak een verkoper mij aan met:
do you need gods or philosophers?

Een gewetensvraag, dacht ik, en ik stond er iets te lang op te kauwen voor ik bedacht dat hij zijn handelswaar bedoelde, de bronzen en gipsen kopieën van Plato, Poseidon en Pan tussen de blauwe mati's om het boze oog te bezweren.

Filosofen misschien, dacht ik, al was het maar om de vraag te beantwoorden of ik de goden nodig had, of de goden mij.

Volgens de Mexicanen sterf je pas echt als iedereen je vergeet, maar ik vraag me af of je nog leeft als niemand meer in je gelooft.

Ik liep rond in een stad vol dode goden.

Later, op het vliegveld, was er een grote O van de reclametekst voor een *foodcourt* afgevallen, waar oorspronkelijk *fresh food, good to go* stond, was er nu voor de goede verstaander een heldere boodschap te lezen:

God to go.

En ja, natuurlijk, waar anders dan in Athene zijn er afhaalgodjes te verkrijgen.

In mijn rugzak had ik een Zeus en een Hera, zij de meesteres van alles wat er bestaat, hij de koning van hemel en aarde.

Goden dus, want wat heb je aan filosofen als je vliegtuig neerstort?

Ik vloog een uurtje terug de tijd in naar huis, wat je zowel filosofisch als bovennatuurlijk kan beschouwen maar wat door wetenschappers mogelijk is gemaakt.

Lieve Leden van de Staten-Generaal, uiteindelijk hebben we ze alle drie nodig, de verbeelding, de twijfel en het onderzoek, elkaar overlappend in hoofd, hart en ziel.

En natuurlijk iemand die in ons gelooft.